

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Зорница Димитрова Петрова

преподавател по пиано и клавирен съпровод в Катедра „Пиано и акордеон“
във Факултет „Музикална педагогика“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“

за материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академичната
длъжност „професор“ по камерно пеене, шифър 8.3 Музикално и танцово изкуство

в Катедра „Класическо пеене“ при Вокален факултет

на НМА „Проф. Панчо Владигеров“

на

доц. д-р Ермила Секулинова - Швайцер

преподавател в НМА „Проф. П. Владигеров“

Запознах се внимателно с материалите на доц. д-р Ермила Секулинова във връзка с участието и в конкурса за заемане на академичната длъжност „професор по камерно пеене“. Още „на първо четене“ впечатлява богатата биографична справка: като започнем с учителите (истински знакови имена в българската клавирна школа), преминем през престижните майсторски класове извън страната и завършим с вокалистите, чието сътрудничество е винаги запазена марка за класа и можене. Няма как да не започна с талантливите български пианистки и педагожки- Лидия Кутева, проф. Мара Петкова и проф. Савка Шопова. Следват интерпретационните курсове в Женева (Никита Магалоф), във Ваймар(Амадеус Веберзинке), в Залцбург(Ерик Верба) и в Цюрих(Рудолф Бухбиндер). Годините 1990 – 2005 представляват дълъг и ползотворен период на общуване с ярки имена на европейската оперна сцена като Елизабет Шварцкопф, Веселина Кацарова и Бойко Цветанов. Тези обогатяващи творчески контакти доц. д-р Секулинова придобива по време на пребиваването си в Цюрих (като акомпаниятор в операта и във

Фондацията на Елизабет Шварцкопф). Трябва да признаем, че твърде малко са пианистите, придобили щастието на труд в подобни работни институции с безспорна творческа репутация. Всичко това са факти, които не просто обогатяват биографията на Ермила, но я превръщат в мощен художествен генератор за десетилетия напред.

Пред нас е дейност с видим творчески и обществен размах: доц. д-р Секулинова осъществява проект към Швейцарската фондация „Pro Helvetia“ и друг - към Национален фонд „Култура“, сътрудничи с Музикален център „Борис Христов“, с българските културни институти във Виена и Братислава. Респектирана съм от издадените монографии : „Ролята на акомпаниятора при сценичната реализация на оперни певци в национални и международни проекти“ и монографията „Савка Шопова-Маркова. Акомпаниятор. Съдба или призвание“.

Наукометричната Справка на доц. Секулинова отразява мащаба на богатата и изпълнена с приноси и достойнства акомпанияторска дейност. Трите концерта, представени като основен хабилитационен труд доказват вкус към стилово разнообразие и стремеж към произведения с висока художествена значимост из творчеството на Лудвиг ван Бетовен, Роберт Шуман, Курт Вайл, Леонкавало и др. Ермила е в колаборация с „майстори на вокалното изкуство“ като Калуди Калудов, Анна Дитри, Майкъл Смолууд и Сребрина Минева. Огромен е списъкът от поддържащи творчески изяви, майсторски класове и събития, в които колежката се изявява като акомпаниятор на млади вокалисти. Ценя и изтъквам значението на всеки акомпанимент, дори в най-рутинните за пианиста класови концерти. Убедена съм в истинските ползи и приноси за всеки студент или обучаващ се певец в сценичния опит с ерудирани и талантлив акомпаниятор като Ермила Секулинова. Тя е от тези ансамблови пианисти, които не просто изпълняват клавириния съпровод в камерно – вокални или

оперни творби, но и възпитават в духа на класическите традиции, биват ментори с високи критерии за изграждането на новите поколения вокални изпълнители. И това не е случайно. В своята педагогическа и изпълнителска дейност Ермила се ръководи от високите художествени и етични жалони, които нейната преподавателка - незабравимата проф. Савка Шопова завеща на не една генерация ансамблови пианисти. И най-ценното, може би най-градивното от активностите на доц. д-р Секулинова, е появата на монографията „Савка Шопова-Маркова. Акомпанятор. Съдба или призвание“. Тази книга, освен със своите историко-биографични достойнства, блести с правдивото отражение на морално-ценностния и, заедно с това, високохудожествен „кодекс на акомпанятора“, който проф. Шопова ни остави. Документиран и претворен от доц. Секулинова, той се превръщат в достоен принос към българската акомпаняторска школа, сега и в бъдеще.

Като прибавя към всичко казано до тук и успешните педагогически изяви на Ермила (студентите и печелят национални и международни награди), считам, че пред мен стои кандидат за академична „професура“, който напълно я заслужава. Според нея „осигуряването на приемственост между поколенията е една от най-важните задачи на музиканта и педагога. Стремехът и „да предаде на следващото поколение паметта за това, което е било преди нас и знанията, събрани в дългогодишната и практика“ е видим. Този стремеж я идентифицира като музикант и педагог. Ето защо, с убеденост предлагам на уважаемото научно жури да присъди на доц. д-р Ермила Секулинова – Швайцер академичната длъжност „професор по камерно пеене“.

14.02. 2023г

Изготвил становището:

Пловдив

доц. д-р Зорница Петрова